

Remissan

Lokalrapportörer

RN, Birger Nordlund, tfn 090/11 86 40
 RG, Lennart Jansson, tfn 026/12 93 70
 RC, Ingrid Klint, tfn 08/769 2223
 RB, Inga-Lill Ljung, tfn 08/769 2375
 RM, Bengt Hällbus, tfn 019/13 09 50
 RÖ, Kurt Hugosson, tfn 0470/260 20
 RV, Anders Wiking, tfn 0520/500 08
 RS, Inger Edberg, tfn 040 702 00
 CHK
 Jouko Granmar, CF, tfn 08/769 1175
 Bo Möller, CA, tfn 08/769 1882
 Lennart Sunnerholt, CU, tfn 08/769 1346
 Svenska Finans
 Fredrik Lundstedt, tfn 788 6191

Redaktionskommitté

Siw Andersson, RCAP, tfn 08/769 1017
 Inga-Lill Göransson, Uppsala-
 Industriområdet, tfn 018/11 12 30
 Leif Lundberg, CCM, tfn 08/769 1036
 Oscar Widman, CAP, tfn 08/769 1923

Handelsbankens personaltidning,
 Remissan, 103 28 Stockholm
 tfn 08/769 2084

Redaktör och ansvarig utgivare:

Olle Sethson
 I redaktionen: Kristina Eriksson
 Remissan får inte citeras utan redak-
 tionens medgivande.
 Tryckt hos Axel Abrahamssons
 Tryckeri AB, Karlskrona.

ISSN 0345-9721

Redigeringen av detta nummer
 avslutades den 15 januari.

MANUSSTOPP

för nästa nummer är den
 8 februari. Det utkommer
 omkring den 23 februari.

Innehåll

sid

Smått&Gott	4
Exit Bo Axelsson.	7
Nya introduktionsutbildningen . . .	8
ABOL för snabbare betalningsförmedling	10
INSÄNT	12
Nytt år – nya PLUS.	14
Utveckla dig själv – ny kurs.	14
Löntagarfondsfrågan	15
Tore Larsson, långfärdscyklist . . .	16
Semester i fjällen.	17
Vingreserabatterna.	18
TIPPA 1982.	19

OMSLAGSBILDEN

Ett ofrivilligt dopp i Dofsan – Skaras Seine – höll Gudrun Larsson på att få när hon skulle föreviga denna frostiga decemberdag. Vad gör man inte för att få en bra bild, menar Gudrun.

Redaktörens rader

Låtom oss fröjdas . . .

I VECKOR har vi tillropat varandra god fortsättning – underförstått att året börjat bra för den tillropade. Av alla tack-detsamma att döma tycks det ha gjort så för de flesta. För vem är djärv/ärlig nog (stryk det som ej önskas) att svara »på vad då?», även om det skulle finnas fog för det gemälet.

Man mär nog bäst av att vara så positiv som möjligt. Det finns åtskilligt att glädja sig åt i tillvaron. Bankens husekonomer t ex gläder sig sannolikt åt att inflationstakten har minskat, åt förbättringar i handelsbalansen. Eller åt det faktum att den uppåtgående trenden vad de statliga utgifterna beträffar äntligen ser ut att brytas.

Och nog bör det vara ett glädjeämne för oss bankfolk i gemen att fjol-årets resultat för våra arbetsgivare sägs bli bättre än man hade vågat hoppas. Men i dåliga tider brukar ju bankerna gå bra, heter det.

DÅLIGA TIDER förresten. Handen på hjärtat, hur mycket märker du av dem? Inte märks de då särskilt mycket i systemköerna eller i de överfyllda shoppingvagnarna. Eller på videoförsäljningen.

Ibland har man det intrycket att det är de professionella krumstickorna i våra vanligaste massmedia som till varje pris vill ta glädjen ifrån oss.

Ungdomsarbetslösheten då, företagsnedläggelserna, barnfamiljernas försämrade standard, brottsligheten? Ingen kan väl blunda för de sidorna av verkligheten? Naturligtvis inte. Men situationen blir knappast bättre – snarare tvärtom – av att du och jag tynger våra sinnen till ingen nytta.

Låt oss alltså istället försöka se det ljusa i tillvaron. Fröjdas åt den vita vintern så länge den varar i vetskap om att dagarna vartefter blir allt längre.

ETT GLÄDJEÄMNE av stora mått är väl också att banken – äntligen skulle man nog vilja säga – i fortsättningen på allvar kommer att gå in för att bättre än hittills ta hand både om nyanställda och om dem som redan finns i företaget.

Bror-Erik Lundin i Uppsala redogör på annan plats i det här numret för hur introduktion och inskolning av nyanställda ska gå till framöver.

Lite längre fram kommer vi att upplåta Remissans spalter för den andra stora satsningen på det här området: att ge dem i banken som vill upp en utbildning som verkligen tar sikte på vars och ens möjligheter till utveckling.

De här utbildningsplanerna har redan rönt starkt gensvar såväl från regionbankshåll som från stabsavdelningarna på centrala huvudkontoret. Det är tydligt att de fyller ett länge känt behov som det brukar heta. Behovet av någon som bryr sig om . . .

Olle S

Bankens tre nya verkställande direktörer. Sittande fr v Svante Wikström och Anders Ljungh. Stående Leon Odnevall.
Foto: Kristina Eriksson

Utlandsrörelsen stärker sin position

Bankens centralstyrelse har till vice verkställande direktörer utnämnt Anders Ljungh, Leon Odnevall och Svante Wikström, samtliga inom centrala utlandsavdelningen i Stockholm.

Tre nya vice verkställande när vi redan har elva? Spontant kan frågan synas berättigad, men det är att märka att samtliga dessa elva mer eller mindre representerar bankens inlandsrörelse.

Med tanke på utlandsrörelsens ökande betydelse för banken — den svarar idag för en tredjedel av balansomslutningen — är utnämningarna därför att se som en markering. Huvudansvaret för utlandsaffärerna vilar som hittills på vd Jan Ekman, och under honom kommer utlandsrörelsen att vara upp-

delad på tre huvudavdelningar som vardera svarar för marknader och organisation, utlandsfinansiering och valutahandel.

✱

Anders Ljungh — som ansvarar för utlandsmarknader, ekonomi och personal inom centrala utlandsavdelningen — kom till Handelsbanken i september 1975 direkt från en sexårig tjänst i Världsbanken i Washington, där han tre av de sex åren arbetade som assistent åt högste chefen Robert S. McNamara. I bagaget har Anders såväl en civilingenjörs- som en civilekonomexamen.

De övriga två har däremot gått den långa vägen i banken.

Leon Odnevall började sin bankmannabana hösten 1950 på rembursavdelningen i Stockholm, en avdelning för vilken han så småningom blev chef. Sedan 1970 svarar han för utlandsfinansieringen.

Svante Wikström har större delen av sin banktid — han började i banken 1953 — rört sig bland utlandsvalutor. 1967 blev han chef för arbitrageavdelningen i Stockholm, dit han efter några år på kontor i huvudstaden kom redan 1956. För tio år sedan blev han chef för den arbetsenhet som då döptes till Valutahandel.

Charmerande Canetti hämtar nobelmiljon

Elias Canetti, 1981 års nobelpristagare i litteratur, var på ett strålande humör dagen efter Nobelfesten när han »hämtade ut» sin miljon på banken. Lars Larsson på utlandssekretariatet assisterade med de rätta handlingarna – 16 års ansvar för nobelutbetalningar ger en viss vana.

–Trött? När man är lycklig blir man inte trött, sade den 76-åriga nobelpristagaren.

–Jag är så glad över all den vänlighet jag mött. Jag trodde det skulle bli förfärligt stelt och arbetsamt.

I gröna salongen i Fersenska palatset berättade den judiske författaren för sina värdar, Stockholm City-chefen Holger Clarkson och Johan Stenberg från utlandssidan, om sitt liv och författarskap. Som t ex om hur en österrikisk nazist räddade hans liv strax efter Kristallnatten 1938.

Canetti, som inte har något självklart hemland, är född i Bulgarien, flyttade vid sex års ålder till England och efter ytterligare några år till Wien. F n bor han med sin familj i Zürich, men när han vill ha arbetsro drar han sig tillbaka till sitt bibliotek i London.

–Jag tycker om omväxling, sade den charmige nobelpristagaren som kanske snart återvänder till Stockholm.

En av de två fysikpristagarna, professor Kai Siegbahn, skriver sitt namn i Fersenska rummens gästbok.

Eventuellt kommer nämligen Dramaten att sätta upp någon av hans pjäser.

Johan som ville ge sin fru Canettis bok »Förbländningen» i julklapp, blev avradd på det bestämdaste.

–Inte den boken, den är för hemsk. Jag blev själv rädd när jag skrivit den i början av trettioalet. Jag vågade inte ge ut den förrän efter några år.

Den ene av de två fysikpristagarna, tillika ledamoten av lokalstyrelsen för Uppsala City, Kai Siegbahn, letade sig själv fram till gröna salongen genom huvudkontorets vindlande korridorer. Det var inte första gången han gästade huset. Professor Siegbahn satte förstas i sin halva miljon på sitt allkonto.

Kristina Eriksson

Regionbankschefen Holger Clarkson (t h) beundrar Elias Canettis Nobeldiplom, utfört av Gunnar Brusewitz. Johan Stenberg (t v) från centrala utlandsavdelningen kikar över axeln.

Månadens Ros

Att det fortfarande finns handlingskraftigt folk på våra kontor bevisar följande berättelse, insänd av vår man i Södra Norrland Lennart Jansson.

I höstas råkade någon gräva av teleledningen till samhället Krokomb i Jämtland. Just den dagen hade kommunen ett bankcertifikat med vårt kontor på platsen som skulle förlängas (certifikatet alltså, inte kontoret). Kontakt med centrala finans- och fondavdelningen måste alltså ordnas.

Kc Bengt Skoger åkte först ut till telejobbarna som höll på att laga kabeln.

–Nej, ingen kontakt kunde förväntas under dagen.

Enklarest vore att ta bilen till närmaste samhälle med öppna förbindelser med kungliga huvudkommunen. Två mil dit. Hinner inte. Då kom Bengt på att i kundkretsen finns en åkare som har mobiltelefon i sin servicebil.

–Jodå, nog skulle det gå bra att få låna den. Kunden hjälpte Bengt att slå numret, varefter denne blev utfäst ur sin egen bil eftersom Bengt ansåg att han inte borde höra samtalet. Trots det ville kunden inte ha någon ersättning för »lånet».

Jag vet inte om Bengt kvalificerat sig för en ros men rådigt handlat var det i alla fall. Heders.

Vi på redaktionen tycker nog det – här får Bengt Rådig sin ros!

Alf Berg på exportremburser i Stockholm är tenorsolist i en grammofoninspelning av Antonin Dvůraks mässa i D-dur, framförd av S:t Görans oratoriekör som Alf tillhör. LP:n finns att köpa genom Alf. Den kostar 40 kronor.

MIN HOBBY

Från Himlaspel till oratorier

Alf Berg har sjungit i hela sitt liv. Han har till och med övervägt om han skulle ha sången som yrke eller som hobby. Det blev hobby.

—Att jag sen hamnade på utlandssidan i banken har att göra med mitt intresse för språk, berättar Alf för Remissan. Språk och musik hör ihop.

Alfs bana som bankman började emellertid redan i Leksands Sparbank.

—Det är stimulerande att arbeta på rembursavdelningen på grund av det stora intresse för kultur och musik som finns här. En bokcirkel har t ex fungerat i många år, någon har spelat i bankorkestern på 50-talet och ytterli-

gare en annan sjunger också i kör. Det var förresten på rembursavdelningen som konstföreningens förgrundsfigur under flera decennier, numera framlidne Nils Åman, verkade.

För att återvända till Leksand var det där som Alf som tioårig gossopran för första gången framträdde på en scen — som fattig skolpilt i Rune Lindströms »Himlaspelet».

Alf har tagit sänglektioner sen 20-årsåldern. Fast om man ska vara riktigt noga började det nog så smått hos kantorn hemma i Leksand.

Sedan tio år tillbaka sjunger han med i St Görans oratoriekör — en kör

med femtioålet medlemmar. Strax före jul utkom kören med en skiva med en mässa av Dvůrák. Där framträder Alf som solist. »En inspelning med en utsökt fin körklang», säger tillfrågad expertis om inspelningen.

Körmedlemmarna sköter själva distributionen av skivan för att finansiera inspelningen.

Den som är intresserad av »Alfs» skiva kan höra av sig till honom på telefon 08/769 1444.

Kristina Eriksson

Så här ser den ut den nya Handelsbanksschaletten, elegant formgiven i blått och turkos av Bo Dannhusen på marknadsutveckling — det är han som håller i bankens centrala reklamproduktion.

Storleken är generös (90x90) och schaletten finns både i polyester (29 kr) och helsiden för de exklusivare kunderna (65 kr).

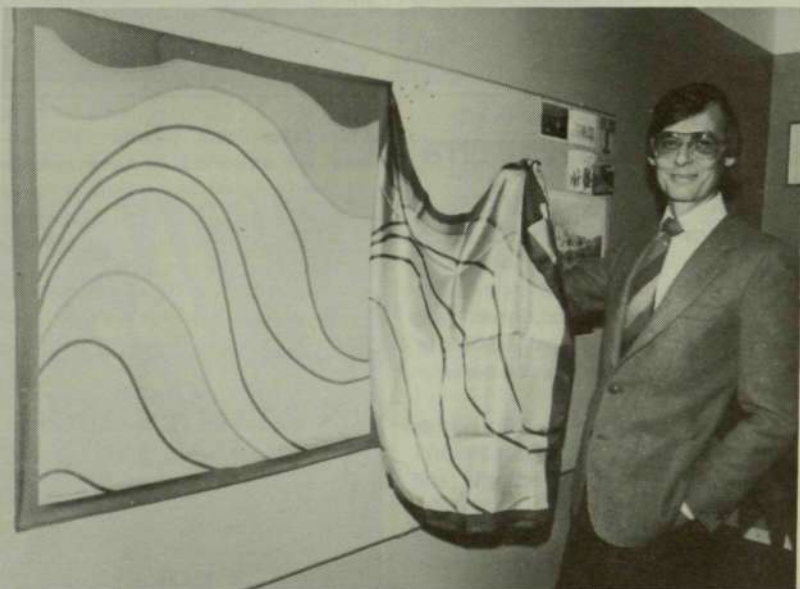
Bankens namn är denna gång diskret placerat längst ner i (vänstra) hörnet eftersom bankens kunder förmodligen inte gillar att gå omkring som levande reklampelare.

—Den här gången har vi också mönsterskyddat schaletten eftersom den förra blev plagierad av andra företag, berättar Bo.

Det är ont om presenter till bankens kvinnliga kunder och det är denna efterfrågan runt om i landet som man nu försöker möta.

Sidschaletten beställs direkt från centrala kansliet (Rita Wirén) medan den enklare halsduken beställs på vanligt sätt från Förrådet.

Den nya schaletten — så här ser den ut!

Handelsbanken har ca 5.000 anställda fördelade på åtta självständiga regionbanker och ett centralt huvudkontor i Stockholm.
Till vår regionbank i Västra Sverige söker vi Dig som är intresserad av en framtid som

Bankman/ -kvinna

Vi förutsätter att Du har en ekonomisk utbildning på lägst gymnasienivå och gärna med ytterligare påbyggnad på akademisk nivå. Du måste tycka om att ha med människor att göra, då bankyrket är inriktat på aktiv rådgivning och försäljning till våra kunder. Förmåga att ta egna initiativ och att vara flexibel i sitt arbete är egenskaper som vi också värderar högt. Vår förhoppning är att Du genom Din arbetsplats kommer att kvalificera Dig för beförrade tjänster inom banken.

Närmare upplysningar lämnas av Christer Johansson, Personalavdelningen, tel. 031-60 01 79

Ansókan insändes till Handelsbanken, Personalavdelningen, Box 1530, 401 50 Göteborg, senast den 10 november 1991.

Handelsbanken

Mer än 500 sökte aspirantjobb

En 100–150 svar hade man nog räknat med, berättar administrativa chefen *Ingvar Holmänder* i Göteborg, men att antalet skulle överstiga 500 hade man inte kunnat drömma om!

—Egentligen är det beklämmande att så många unga människor med god utbildning går utan arbete, tillägger *Ingvar*.

—Tanken var att vi skulle fylla ett par vakanser, men kan vi nu vaska fram ytterligare några lovande förmågor kan vi tänka oss att också antälla dem. Inom vår regionbank är nämligen få under 30 år.

Christer Johansson på personalsidan har följaktligen haft det jäktigt

på sistone med personliga samtal med åtskilliga av de 500 sökande.

Att det just nu råder överskott på ekonomer — i varje fall i Stockholm — har man på regionbanken Stockholm City sannerligen fått erfara.

Personalchefen *Karl-Axel Johansson* annonserade nyligen i dags- och fackpress efter en kreditberedare. Krav: ekonomexamen och några års yrkeserfarenhet.

Omkring 150 svar, hälften från nyutexaminerade vilka således kunde sorteras bort omgående.

Men man passar nu på att intressera lovande sökande för anställning i vanligt bankarbete, säger *Karl-Axel*.

Ett tidens tecken om något.

När Västra Sverige härförleden annonserade efter aspiranter i lokalpressen fick man över 500 svar! De flesta från sökande med akademisk bakgrund dessutom.

200 pensionärer

gjorde heder åt *Berzeliiterrassens* julbord i mitten av december.

När ställets ordinarie lunchgäster gett sig av dukas det om för pensionärerna inom stockholmsområdet.

Låter sig väl smaka gör fr v *Gustaf Kjellberg* — en av de äldsta gästerna — *Wera Wassmark*, *Lilly Andersson* i famnen på *Evert Danielsson* samt längst till höger *Egon Westerlund*.

Bankskönheterna

eller — more thrilling — The Banking Beauties var tillsammans med The Non Brothers — kc *Roland Larson*, *Hans Engström* och *Sivert Wästberg* med sitt dragspel — huvudattraktionen när *Uppsala City* häromsistens festade in sitt ombyggda lunchrum, rapporterar *Sivert Wästberg*.

De välsvarvade sång- och dansflickorna är fr v *Barbro Johansson*, *Görel Hallberg*, *Birgitta Larsson* och *Jane Engström*.

Man är med sin tid på *Uppsala City* minsann — föreställningen videobandades . . .

—Regionbankernas AR-chefer borde ägna sig mer åt »vardagsrationalisering» än de gör idag, anser Bo Axelsson.
—Det finns mycket att vinna på en regelbunden översyn av arbetsfördelning och rutiner.

Bo Axelsson i avskedets stund:

Angelägen arbetsuppgift utveckla den personal som finns

—Ska jag önska något för bankens del framöver är det främst bibehållen vitalitet. Samma spänst som gjort Handelsbanken till den effektiva bank den är idag.

—Förhoppningsvis fortsätter man också att tillämpa den oskrivna — och självklara — lag som bjuder att alltid ifrågasätta, att alltid pröva innan man fattar beslut.

Den som i avskedets stund uttalar denna högstämde välgångsönskan är Bo Axelsson, sedan sommaren 1978 chef för centrala kansliet, förbindelselänken mellan kontoren runt om i landet och stabsavdelningarna på centrala huvudkontoret.

Efter trettio år i Handelsbankens tjänst har Bo Axelsson från och med årsskiftet tillträtt en nyinrättad befattning i det inte alldeles okända företaget IKEA, vars huvudbank vi är. Närmare bestämt blir han administrativ chef i IKEA-koncernen eller, som man hellre kallar sig, IKEA-gruppen.

Sitt arbetsrum — i den mån han hinner vara där — får Bo i varje fall tills vidare i danska Humlebæk utanför Helsingör.

Var han ska slå ner sina bopålar är ännu inte bestämt. Vi gissar att fru Maud har en del att säga till om på den punkten...

Med 30 år i banken bakom sig bör man ha ett visst perspektiv på företaget. Kunna urskilja vad som var bra eller mindre bra i den tidigare organisationen, ställt i relation till dagens. Stämmer inte det?

—Även med den mest positiva syn på bankens filosofi sådan den ter sig idag är det inte utan att jag tycker det är synd att 60-talets utåtriktade verksamhet lite oförskyllt förvisades till papperskorgen. Den saknade inte friska grepp som också kunde ha bidragit till en gynnsam utveckling för banken.

I ditt jobb som chef för centrala kansliet torde du inte ha varit främmande för kontorens problem, administrativt och personellt?

—Diskussioner om personaldimensionering pågår väl alltid. Det är svårt att finna balans mellan marknadsambitioner å ena sidan och resurshushållning å den andra.

—Det finns dock enligt min mening ganska mycket att vinna på en regelbunden översyn av arbetsfördelning, rutinpassning osv. Därmed menar jag att regionbankernas AR-chefer borde ägna sig mer åt »vardagsrationalisering» än de nu gör.

—Vissa kunder kan också ställa orimliga krav på kontoret. Där anser jag att regionhuvudkontoren inte alltid ställer upp i tillräcklig omfattning för de kontor som behöver hjälp.

Ibland hör man talas om vattentäta skott regionbankerna emellan. Är det med sanningen överensstämmande?

—Nej, tvärtom. Så vitt jag kan se råder en fin balans mellan dem och centrala huvudkontoret. För kundernas skull måste banken framstå som den heltäckande bank den är.

Hur ser du på de planerings- och utvecklingsamtal som satts i system på senare år?

—Visst är det rimligt att var och en i banken får en chans att en gång om året »stämma av» med sin närmaste chef. Samtalen innebär ju också en framförhållning.

—Som jag ser det är det oroande att det fortfarande finns chefer som inte klarar att hålla de här samtalen med sina medarbetare.

—Ett glädjande tecken däremot är den individuella utbildning av bankens anställda som nu — sent omsider kan man nog säga — satts igång. Inte minst viktigt är att utbildningen erbjuds inte bara nyanställda utan också den personal som banken redan har. Det är en angelägen chefsuppgift att utveckla de resurserna. Hittills har den varit ganska eftersatt, vågar jag påstå.

Dina relationer till din nye arbetsgivare slutligen, hur djupa är de?

—De inskränker sig till inköp av lite barnkammarmöbler en gång — och en bokhylla. Men jag har länge fängslats av den starka ideologiska anda som tycks råda inom företaget, slutar Bo Axelsson.

Olle S

»Bry sig om» nu systematiserat

- Ta bättre hand om de nyanställda i banken!
- Se till att de trivs!
- Medverka till att de snarast införlivas i gänget och får chansen att göra ett bra jobb!
- Underlätta för dem att förstå bankens organisation och policy

Det här låter ju hur självklart som helst. Men hur har det egentligen fungerat hittills?

Många nyanställda genom åren kan vittna om hur de efter bara någon dags »bredvidsittande» kastats in i en vakant kassa och ställts öga mot öga med kunderna och deras »underliga» funderingar.

För visst känns alla problem konstiga för en där man sitter. Man kan ju ingenting. Och tänk så svårt det är att få fatt i någon erfaren kollega som kan svara och hjälpa. Man känner sig så fruktansvärt besvärlig. Och totalt tom i huvudet på eftermiddagen. Arbetskamraterna glammar vid fikaten — de verkar oberörda. Nej usch, det här kommer aldrig att gå!

Känns situationen igen? I varje fall

har det i banken mer och mer framstått som otillfredsställande att många upplevt sin första tid i banken på det här sättet. En arbetsgrupp har därför jobbat fram ett introduktionspaket, avsett att användas för varje nyanställd. Grundmaterialet för den nyanställda, *Ny*, är en pärm med följande innehåll:

- Information om introduktionen
- Den nya arbetsplatsen (*Ny* samlar själv ihop information om kontoret/avdelningen)
- De första arbetsdagarna (med minneslista som kan kompletteras med egna intryck)
- Introduktionsplan
- Informations- och stödmaterial

Introduktionsplanen innehåller i sin tur en systematisk genomgång av viktigt grundmaterial som t ex *arbetsuppgifter bankernas verksamhet säkerhetsfrågor information internkontroll/sekretess marknadsföring facklig verksamhet sociala förmåner anställningsförhållanden mm*

Planen är avsedd att anpassas efter den enskildes behov. Innan man bestämmer sig för ett lämpligt program bör man alltså göra klart för sig vad det är som passar en.

Bland informations- och stödmaterial finns bland annat de utbildningshäften från Studierådet som ska ersätta Bankteknik för bankmän. Vidare finns information om Stiftelsen Oktagonen, om fritidsverksamheten i banken, om konstföreningen mm.

Åke Falk på centrala utbildningsavdelningen har varit med om att utforma introduktionspaketet för nyanställda. —Ansvaret för att den som är ny i banken blir omhändertagen på rätt sätt vilar inte enbart på arbetsledaren, säger Åke. Bankarbete är ju oftast ett lagarbete.

Bror-Erik Lundin svarar för den här presentationen av »Ny», ett introduktionspaket för nyanställda i banken.

■ Vi ställde några frågor till en av dem som varit med och utformat det här paketet — Åke Falk på centrala utbildningsavdelningen.

Skiljer sig det här programmet från tidigare satsningar?

—När det gäller frågan om hur vi bäst ska ta hand om nyanställda är det ingen skillnad. Men med hjälp av det nya materialet blir det förhoppningsvis lättare att nå våra syften.

—Introduktionsprogrammet för nyanställda bör pågå under hela första anställningsåret, inte stökas undan första dagen eller under två dagar på en kursgård. Materialet bygger på att *Ny* själv är aktiv. Där kan *Ny* själv söka information. Det innebär att introduktionen till stor del kan ske på arbetsplatsen.

—Den kan också i viss mån läggas upp individuellt, beroende på förkunskaper och arbetsuppgifter. Några moment i programmet kan även användas när någon byter arbetsuppgift.

Man raskar inte undan det här programmet i en handvändning, eller hur?

—Nej, det är inte meningen heller. Som jag sa sträcker sig programmet över hela första året. Hur snabbt man går igenom olika moment kan naturligtvis variera, men vissa avsnitt fordrar att man arbetat ett tag i banken för att de ska vara meningsfulla.

—Förutom det som sker på den egna arbetsplatsen förekommer det moment som kan genomföras t ex på RHK eller motsvarande. Det blir dessutom tillfälle för de nyanställda att utbyta erfarenheter om sitt första år i banken.

Var ligger huvudansvaret för att varje *Ny* får en bra start i banken?

—Bankarbete är oftast ett lagarbete. Därför är det naturligt att ansvaret delas av arbetsledare, gruppmedlemmar och Ny. Den som är ny kan förhoppningsvis ta större ansvar än tidigare med hjälp av introduktionsmaterialet, men stödet från arbetskamraterna måste alltid finnas. Huvudansvaret vilar dock fortfarande på arbetsledaren.

Det finns uppföljningsstationer på vägen. Hur ska de fungera?

—Jo, eftersom vi har ett system med aspirantsamtal var fjärde månad under första året är det naturligt att koppla uppföljningen av introduktionsprogrammet till dem. Arbetsledaren och Ny planerar tillsammans vilka moment som ska genomföras under de fyra första månaderna. Därefter går man igenom resultatet och planerar nästa fyramånadersperiod. Det är viktigt att inte glömma bort den dagliga uppföljningen. Samtalen efter fyra månader är viktiga som avstämningstillfällen.

Introduktionspärmen innehåller mest teoretiska anvisningar om hur man bör gå tillväga. Vad finns det i paketet som mer handfast för in Ny i arbetet bakom bankdisken?

—Att lära sig det egna arbetet är naturligtvis en viktig del av introduktionen. Eftersom det finns så många olika arbetsuppgifter i banken är det inte lätt att lägga in några konkreta exempel i ett program som detta.

—Men det är viktigt att Ny och arbetsledaren planerar hur arbetsplatsutbildningen ska gå till och kombinerar den med de uppgifter som finns i introduktionspärmen. På så sätt vet Ny vilken handledning han kommer att få, vilka kurser han måste gå igenom och vilket utbildningsmaterial som är lämpligt.

Arbetsgruppen bakom introduktionsprogrammet:

Siw Andersson, Stockholm City, personalfunktionen
Kaj Cervin, centrala utlandsavdelningen, remburser
Anders Danielsson, Kungsholmstorg
Åke Falk, centrala utbildningsavdelningen
Yngve Gustafsson, Luleå
Kjell Sundström, centrala personalavdelningen
Rolf Öberg, Mellansverige, personalfunktionen.

För anställda på kontoren ingår dessutom en serie utbildningshäften som är avsedda att underlätta för Ny att komma in i det löpande arbetet.

■ Vi har också träffat *Janita Thörner*, ordförande i centrala företagsklubben och liksom Åke Falk hemmahörande på utbildningsavdelningen.

—Det måste finnas både vilja och tid att ta hand om våra nyanställda, hävdar Janita Thörner, ordförande i centrala företagsklubben (CeFK).

Hur ser ni på centralt fackligt håll på det här programmet?

—Vi har från fackligt håll tidigare saknat ett så här omfattande introduktionsprogram. Men för att introduktionen ska fungera krävs också insatser från arbetsledaren och arbetskamraterna och det i sin tur kräver resurser. Det måste förutom vilja finnas *tid* att ta hand om de nyanställda.

Tycker ni att introduktionen av nyanställda försumrats tidigare?

—Det är tyvärr inte ovanligt att den så gott som helt uteblivit. Det är nog många som kan vittna om hur de bara fått en snabbkurs i kassaarbete innan de efter någon dag i banken satts i kassan på heltid. För att sedan under ett par år enbart få arbeta där. Efter ett tag har Bankteknik för bankmän följt och resten har Ny själv fått söka sig fram till.

■ Till *Morgan Abrahamsson*, högste administrative chefen i banken, ställer vi den här frågan:

Tycker du att programmet svarar mot de krav som vi kan ställa?

—Jag tycker att arbetsgruppen har gjort ett mycket fint och ambitiöst program, säger Morgan.

—Det är bra att introduktionen bygger på *samtal* med de nyanställda, samtal som strävar till att uppmuntra och få dem intresserade av banken i stort.

—Om programmet används riktigt, så kommer det att bli ett utmärkt instrument för oss att snabbt få de nyanställda in i produktionen. Med riktigt menar jag att arbetsledarna verkligen fungerar som *stöd* och inte bara sätter materialet i händerna på aspiranterna.

—Det vilar alltså ett stort ansvar på våra arbetsledare.

Kan introduktionsprogrammet underlätta den framtida chefsförsörjningen?

—Ja, det tror jag. En bra start med en bra uppföljning gör att våra aspiranter behåller intresset och blir benägna att söka befordrade tjänster. Alltför ofta har vi sett att nyanställda tappar sugen efter något år och söker sig till andra företag som de upplever som mer intressanta.

—Ett utmärkt instrument för banken att snabbt få nyanställda in i produktionen — om det används på rätt sätt, säger centrala administrationsavdelningens chef Morgan Abrahamsson.

*

Samstämmiga röster alltså, som betonar vikten av att nyanställda tas väl om hand. Det vore kul om någon relativt nyanställd, någon som nyligen fått introduktionspärmen i sin hand, tog kontakt med undertecknad, så kunde vi tillsammans berätta om i Remissan hur introduktionspaketet fungerar i praktiken och hur man som ny upplever sitt första år i Handelsbanken.

Jag finns på kontoret Uppsala Västertorg och har telefon 018/12 52 75.

Bror-Erik Lundin

Sylvi Billerud och Eva Jakobsson (stående) på gruppen Betalningar från utlandet är bland de första som fått utbildning i ABOL.

Foto: Kristina Eriksson

BAKGRUND

En liten återblick skadar inte. Hösten 77 började banken använda sig av det transportmedel för bl a betalningar till och från utlandet som på internationellt bankspråk går under namnet SWIFT (=Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication). En stor händelse i vårt dataliv, sa man den gången.

SWIFT är alltså ett världsomspännande datanät där drygt 800 banker – bland dem Handelsbanken – är delägare.

Meningen var att nätet skulle vara fullt utbyggt våren 79 och då kunna ta hand om merparten av de betalningsuppdrag medlemsbankerna emellan som dittills skett via post och telex.

Det blev inte riktigt som man tänkt sig. Bankens systemfolk fick ge förtur åt andra mer akuta jobb.

Det kom att dröja till i höstas innan man var redo att arbeta över (nästan) hela fältet. SWIFT-kanalen hade under tiden huvudsakligen använts vid betalningar till utlandet.

ABOL – nytt instrument för snabbare betalningsförmedling

I november i fjol kunde den »felande länken» börja tas i bruk. Med systemfolks svaghet för smaskiga förkortningar kristnades projektet till ABOL, vilket i sin fulla längd betyder Ankommande Betalningar Och Loroavisering.

Det rör sig än så länge om en delautomatisering. Nu handläggs i systemet enbart kundbetalningar från utlandet via SWIFT. Under första halvåret fortsätter automatiseringen med bl a ankommande betalningar utifrån per brev och telegram samt clearingbetalningar.

För de omkring trettio på arbetsgruppen Betalningar från utlandet – en enhet inom avdelningen utlandsbetalningar – innebär ABOL en väsentlig förändring till det bättre.

Tidigare skedde nästan allt manuellt, ett stressigt och slitsamt arbete med åtskillig övertid.

Nödvändig satsning

Den kraftigt växande mängden betalningsuppdrag på senare år i förening med en hårdnande konkurrens har nödvändiggjort den här satsningen.

Någon svårighet att få personalen med på noterna tycks man inte ha haft. För den gällde det att snabbt bli förtrogen med automatiken i systemet.

Birgitta Strandh på centrala utlandsavdelningen med en både mångårig och mångsidig verksamhet i banken bakom sig blev den som skulle lära personalen arbeta med terminaler och bildskärmar.

I god tid före omläggningen i november var en startgrupp om åtta personer klar med sin utbildning. Idag har den skaran vuxit till sexton. Före februari månads slut räknar Birgitta med att ytterligare tio kamrater ska behärska den nya tekniken.

Birgitta Strandh understryker att det utbildningspaket hon varit med om att göra iordning främst gäller själva

handläggningen av olika ärenden. För det tekniska svarar de systemansvariga på dataavdelningen.

700 uppdrag om dagen normalt

F n är gruppen utrustad med fyra skrivare – som spottar fram SWIFT-uppdragen i maskinläsbar form – och tolv terminaler, fram i mars-april räknar man med att kunna arbeta med ytterligare fem terminaler. De kommer att behövas. Normalt tar man emot omkring 700 betalningsuppdrag om dagen, även om en del av dem rör regionbankerna Västra och Södra Sverige och olika avdelningar på centrala huvudkontoret. Efter trettonhelgen låg omkring 1300 uppdrag och väntade!

Nu i februari räknar man med att installera två bildskärmar och lika många skrivare på utlandssidan i Göteborg. I mars får Malmö samma antal är det tänkt.

Vad man vinner med ABOL? Snabbhet, säkerhet i första hand. Det är alla på gruppen ense om. Tänk bara att när en kund ringer till sitt bankkontor och efterlyser en väntad betalning – vilket ofta förekommer – kunna ge kontoret besked med bildskärmens hjälp på 15–20 sekunder! Förr tvingades man ofta nog leta bland registerkopiorna och det kunde ta tid.

Nu räknar man med att antalet telefonsamtal ska minska. Tidigare skedde nämligen handläggningen av

ett betalningsärende på valutadagen, nu istället på ankomstdagen. Det betyder i sin tur att kunden ofta kan förhandsviseras, dvs innan beloppet är disponibelt.

Lätt att lära

Alla som hittills lärt sig ABOL tycker att systemet har underlättat arbetet avsevärt. Och lätt att lära in är det också.

I demokratisk ordning ska alla på gruppen nu ha chans att »tycka till» om systemet, en gång i månaden är det tänkt med start nu i januari. Inget är ju så bra att det inte kan bli bättre som bekant.

Olle Sethson

Så här går det till i ABOL

- SWIFT-uppdraget granskas
- användaren/operatören slår in uppdragsnumret på bildskärmen
- skärmen »talar om» vad som ska göras
- kan uppdraget godkännas är det bara att ge klarsignal
- avierna till kunden skrivs automatiskt ut och postas av dataavdelningen – såvida inte försäljningsanmälan erfordras

Både Göran Gustafson och Inger Gustavsson (vid tangent bordet) – chef för varsin enhet inom gruppen Betalningar från utlandet – är särskilt nöjda med möjligheterna till snabba svar som ABOL-systemet erbjuder.

Birgitta Strandh, som lär gruppens folk att rätt handskas med det nya systemet, är också kontaktperson mellan dataavdelningen och betalningsgruppen. Här tillsammans med gruppchefen Gunvor Alkstål (stående).

Ge inte upp flickor

Kvinnorna i banken har alla chanser att komma vidare. Men de måste ge sig tillkänna. De orden kommer från vd Tom Hedelius, som också hävdar att befordrade kvinnor efter några år som hemmamammor mycket väl ska kunna damma av sina kunskaper och återvända till banken.

Bankledningen har dessutom förklarat sig positiv till att i fortsättningen även an-

ställa kvinnor som kanske passerat de trettio.

De här synpunkterna – som redovisades i Remissans novembernummer ifjol – har föranlett trion Britta, Eva och Karin att ställa Tom Hedelius mot väggen och fråga: tar banken verkligen vara på de signaler som kommer från framåtsträvande kvinnor som hunnit med en 10–15 år i banken?

*To be or not to be
an elderly woman at SHB
is there reason to strive
having passed thirtyfive
Well, well, the question is free?
Antique*

–Det ankommer på varje chef i banken att vara lyhörd för de initiativ som kommer från medarbetarna, understryker vd Tom Hedelius.

Tom,

välviljan mot oss »lite äldre kvinnor – säg i 35-års åldern» värmer!

Blev emellertid nyfikna på bankens inställning till oss som redan finns i banken och det sedan 10–15 år tillbaka.

Vi inser att vi kvinnor själva måste ge oss till känna. Men hur tar banken vara på de signaler som trots allt kom-

mer från vår grupp? Gör man alltid en uppföljning när vi söker tjänster och stipendier eller vill diskutera utbildningsplaner?

Kanske tycker banken innerst inne att vi »lite äldre kvinnor» inte är något att satsa på. Vi själva vägrar inse att vi skulle ha passerat strecket – om det nu finns något.

Britta Eva Karin

■ Tom Hedelius har tagit del av flickornas inlägg och det råder han om att ge är: ge för all del inte upp! Skicka era signaler vidare om era närmaste chefer inte skulle svara. Det är viktigt för banken att sådana signaler verkligen fångas upp.

Bästa Britta, Eva och Karin

Er insändare ger mig tillfälle att innan jag svarar på frågorna göra ett klarläggande.

Med »lite äldre kvinnor, säg i 35-års åldern» menar jag naturligtvis inte att dessa kvinnor betraktas såsom äldre annat än i jämförelse med nyrekryterade pojkar och flickor i 20-årsåldern. Varje annan tolkning är mig främmande.

Bra att ni håller med mig om att flickorna själva måste ge sig till känna.

Vad gör vi då med dem som gör det?

Det går inte att ge ett generellt svar på det, eftersom det inte är lämpligt att ha någon enhetlig mall för hur vi ska agera. Det ankommer på varje chef i banken att ta vara på sådana initiativ och i PLUS-samtal och på annat sätt försöka skapa möjligheter för dem som vill satsa på en vidareutveckling i banken.

Mer konkret skulle jag vilja uppmana Britta, Eva och Karin att sända signalerna till era närmaste chefer. Om inte det ger resultat så ge inte upp, skicka signalerna vidare. Det är en av personalfunktionens viktigaste uppgifter att fånga upp dessa. Jag kan också försäkra att banken även »innerst inne» verkligen vill satsa på »lite äldre» kvinnor och därmed har jag väl också svarat på om det finns några åldersstreck eller inte som skulle utgöra hinder i någons utveckling.

Tom Hedelius

PLOCK

● Några fler fusioner affärsbanker emellan vill varken Handelsbanken, S-E-Banken eller PKbanken vara med om. De tre bankerna är därför villiga att förnya det skriftliga avtal som gick ut 1981 – under förutsättning att Götabanken också skriver under.

Men Götabanken anser sig inte vara »beredd» här till f n – vad det nu ska betyda...

● Med anledning av regionbankens 10-årsjubileum tänker Mellansverige ge ut en egen tidning under jubileumsåret. Remissans lokalrapportör Bengt Hällbus blir »chefredaktör». Syftet? Att stärka samhörigheten inom regionbanken, deklarerar från chefredaktörshäll.

Nytt år, nya planerings- och utvecklingsamtal!

—I år ska målet vara nått, hoppas Ninnie Aldergren, dvs att alla ska ha haft planerings- och utvecklingsamtal!

—Det är varje chefs skyldighet att minst en gång om året ha ett samtal med var och en av sina närmaste medarbetare. PLUS är förresten en obligatorisk del av bankens ledarutvecklingsprogram. Det hävdar bankens utbildningschef *Ninnie Aldergren*, som här vill påminna alla chefer — och medarbetare med för den delen — om att ett nytt år betyder nya samtal. Till arbetsenhetens, chefsens och den anställdes bästa.

Och visst är det rimligt att var och en ska ha en chans att prata igenom sin situation med sin närmaste chef. Tar inte hon/han initiativet har medarbetaren rätt att själv stöta på. Det kan inte nog understrykas.

I höst har det gått fyra år sedan vi började med PLUS. De årliga planerings- och utvecklingsamtalen.

TVÅ TREDJEDELAR AV DE UTFRÅGADE HAR HAFT SAMTAL — VARFÖR INTE ALLA? frågade Remissans redaktör hösten 1980, då vi redovisade resultatet av en undersökning kring PLUS-samtalen som vi låtit ett marknadsinstitut göra.

Redaktören tyckte inte att resultatet var särskilt lysande, inte ens mot bakgrund av det uttalande som vd *Tom Hedelius* gjorde i Remissan vid starten två år tidigare:

• *Detta instrument är så fint och kan göra så mycket gott att det är viktigt att vi når fram till en total användning av det hellre än ett snabbt genomförande som kanske inte blir helhjärtat över hela linjen. Låt oss ta tid på oss och lyckas!*

Vi brukar nå våra mål i Handelsbanken. På två år nådde vi inte ända fram. Tiden kanske var för kort?

Det får vi chans att se i höst. Under sommaren kommer ytterligare uppfölj-

ning att ske. Utvärderingen blir, liksom tidigare, både kvalitativ och kvantitativ, dvs vi kommer att ta reda på om samtal har hållits och hur dessa samtal uppfattats av såväl chef som medarbetare.

Vi kommer att ta hjälp utifrån även denna gång. Resultatet kommer naturligtvis att presenteras bl a i Remissan.

Om du har några idéer eller frågor kring utvärderingen eller PLUS, hör av dig till din egen personalfunktion eller till oss på centrala utbildningsavdelningen!

Ninnie Aldergren

Utveckla dig själv!

Du som vet med dig att du kan och vill mer än du hittills har visat — eller kanske inte haft tillfälle att visa — nu har du chansen att lära dig ta vara på dina egna resurser och utvecklingsmöjligheter!

I maj startar den första av två kurser »Utveckla dig själv» under ledning av utomstående konsulter. Den andra börjar i november. Kursen syftar framför allt till att stärka självförtroendet hos deltagarna.

Ur kursinnehållet: Vår personlighetsutveckling, Att öka min självkänsla, Att driva egna idéer, Mina starka sidor, Att argumentera, Hur hindrar jag mig själv.

Korta föreläsningar och gruppdiskussioner varvas med rollspel och gruppövningar.

Kurserna genomförs centralt.

Tidsplan: kurs I 10–12 maj, 8–9 juni, kurs II 2–4 november, 6–7 december.

Närmare upplysningar om kursen har lämnats på »Blått» nu i januari.

OBS! Din anmälan ska vara den lokala personalfunktionen tillhanda senast den 9 februari!

TJEJAN:

—Pappa säger att det finns två sorters chefer. Dom som skulle behöva gå på ledarekurs och dom som det är meningslöst att skicka dit.

PLOCK

• Stannar man hemma och vårdar barn som inte fyllt tre år får man numera räkna vårdåren som förvärvsår. Möjligheterna att uppnå de 30 år som fordras för full pension ökas därmed.

Vårdår får dock inget självständigt poängvärde. Vid ATP-beräkningen åsätts vårdåret ett värde som motsvarar medelpoängen för förvärvsverkamma år.

• Lagen om ympning mot smittkoppor har slopats. Världshälsoorganisationen anser att sjukdomen nu är utrotad.

• Att kroniska slösare med ständig ebb i kassan kan tvingas bli regelbundna sparare tack vare vinstsparandet, intygar Sören Johansson i Ronneby.

En av kontorets kunder — som aldrig någonsin tidigare lyckats spara en enda krona — förmåddes för några år sen att öppna ett vinstsparkonto. Avdrag direkt på lönen.

När kunden någon gång anser sig behöva lyfta lite från sitt eget konto lovar han i långa skriftliga utläggningar att snabbt »betala tillbaka» pengarna igen...

Bankmannaförbundet i blåsväder i löntagarfondsfrågan Hur ska medlemmarna kunna göra sina röster hörda?

Vad är det man har för sig i Bankmannaförbundet?

Även den i fackliga frågor föga insatte har inte kunnat undgå att observera den kritik som på sistone riktats mot förbundet, inte bara i dagspress utan även i Bankvärlden, det egna organet.

En av anledningarna till den in-fekterade situationen är – därom råder inget tvivel – förbundsledningens hantering av den remiss av en enkät i frågan om kollektiva löntagarfonder som beslöts vid förbundets kongress i maj månad och vars utformning fastställdes av styrelsen i mitten av november.

Förbundsstyrelsen har uttryckligen deklarerat det angelägna i att en

bred debatt i frågan sker innan *avdelningarna* (red:s kursivering) besvarar enkäten. Men hur ska det gå till?

I mitten av november går alltså enkäten på remiss till förbundets avdelningar – således varken till de lokala klubbarna eller direkt till medlemmarna – med begäran om svar före januari månads slut. Det orimliga i att någon på denna korta tid ska hinna ta ställning och i synnerhet den försåtliga formuleringen av vissa av TCO initierade frågor i enkäten har skapat en förklarlig irritation.

Hur ser de fackligt verksamma i vår egen bank på den uppkomna situationen?!

Remissan har på grund av tidsnöd endast kunnat ta kontakt med representanter för några av klubbarna, men räknar med att kunna återkomma med en fylligare redovisning.

Vad gör våra egna klubbar?

Inom Stockholm City snabbade man sig på och gick ut med en enkät till medlemmarna redan i december. Totalt 218 personer av ca 500 har besvarat enkäten. Övervägande delen, två tredjedelar av de svarande, var emot kollektiva löntagarfonder i någon som helst form.

Stor-Stockholm har också gått ut med ett material till medlemmarna som bygger på Bankmannaförbundets remiss. Där har man dock inte direkt ställt frågan om kollektiva löntagarfonder eller inte.

Flera av de övriga klubbarna i banken kommer att gå ut med en enkät till medlemmarna under januari-februari. Mellansverige, Södra Norrland och centrala huvudkontoret gör en gemensamt utformad skrivelse till medlemmarna.

Där ber man dels om ett ställningstagande till de fackliga krav TCO nyligen ställt upp angående kapitalbildningen i samhället och som ansluter till löntagarfondsdebatten, dels ställer man frågan om medlemmarna stöder tanken på kollektiva löntagarfonder eller inte.

RB-klubben räknar också med att haka på den enkäten för att komplettera sin tidigare rundfråga och ge medlemmarna mer tid att diskutera saken.

CHK-klubben och RB-klubben i stockholmsområdet, där det är relativt lätt att samla folk, kommer att ordna diskussionsträffar för intresserade medlemmar på kvällstid i anslutning till enkäten.

Man avser att klara av enkäterna före februari månads utgång. Därmed kan man i tid ge den opinionsyttring till känna som kommer fram i Handelsbanken för att därmed kunna påverka Bankmannaförbundets ställningstagande inför TCO-kongressen i sommar.

Tore Larsson, 50-årig tävlingscyklist från Malmö, tillsammans med kompisen Rune plåttad under betydligt angenämare förhållanden än de som skildras i kraftprovet här intill.

Att cykla är nödvändigt

Styrkeprovet Trondheim – Oslo – världens längsta motionslopp 56 mil non-stop

Vad sägs om en femtioåring som cyklar över 300 mil på ett år? Som inte bara kämpar för motionsens skull utan deltar i avancerade nonstop-tävlingar – och klarar dem! Och som njuter av att överträffa sig själv.

Den som gör det är *Tore Larsson*, chef för Malmö Värnhemkontoret.

Tores kontor fyller förresten 25 år i år och Tore har varit med från starten. Då var de två på kontoret. Idag är de elva.

Tore berättar här hur det gick till när han klarade »världens längsta motionslopp» på cykel.

Min kamrat Rune kom hem på torsdagsmiddag. Jag bjöd på bruna bönor och fläsk, bröd, mjölk, kaffe och bul-lar. Uppladdningen före loppet hade börjat. Racercyklarna var i ordning, förvarade i specialsydda väskor. Taxi tog oss till flygbåten Malmö-Köpenhamn kl 14.30.

Färden gick vidare med »Prinsesse Margrethe» till Oslo. Klockan nio på morgonen var vi framme. Vidare till järnvägsstationen. Först ville de inte pollettera våra cyklar till Trondheim. De hade fullt. Där stod vi! Biljetterna till Trondheim hade vi löst. Vi skulle ju *cykla* tillbaka till Oslo. Efter många om och men tog de cyklarna och resan mot Trondheim kunde börja. Uppladdningen fortsatte med smörgåsar och plättar med sylt och en stor öl.

När vi åkte över Dovrefjället ner mot Trondheim fick tåget bromsa så våldsamt att det slog lock för öronen. Höjdskillnaden var över 1000 meter och här skulle vi cykla upp – hela ti-

den såg vi landsvägen vid sidan av järnvägen. Vilka backar! Vilken chock! Under tiden gjorde vi upp ett tidsprogram för cykelfärden tillbaka till Oslo. Enligt våra beräkningar skulle den ta 29 timmar. . .

Kl 22 var vi i Trondheim – det var kallt. Vi fick ut cyklarna och åkte till starten vid domen. 3 700 startande. 25 i varje omgång med två minuter mellan varje start. Vi startade kl 01.56.

Fem mil i taget

Efter fem mil skulle vi upp över Dovrefjällen, det visste vi. Innan stigningen började det regna. Uppe på fjället var det sex grader kallt. Vi frös. Många fick frostsador. Av 3 700 startande bröt 850. Vi var helt enkelt inte rustade för den sortens cykling.

När vi kom ner till Dombås låg vi två timmar före vårt tidsprogram, men då var jag också slut. Nära 40 mil till Oslo i hållande regn och motvind. Det var oerhört hårt. Inga chanser att värma upp sig i depåerna. Vi bestämde oss därför att cykla i ett till målet. Lade upp taktiken fem mil framåt, ytterligare fem mil osv. När man är slut på en cykel flyttar den sig knappt – hur gärna man än vill.

När vi hade 20 mil kvar satt vi i ett tält mitt i lördagsnatten och värmde oss vid spisen. Ett tält överfullt av uttröttade cyklister. När man skulle dricka kaffet skakade hela kroppen så att kaffet skvalpade över.

Överträffa sig själv

Två händelser gjorde att jag klarade loppet. Det ösregnade medan vi rastade i tältet. Efter en stund avtog reg-

net. Rune gick då ut och sa högt och tydligt »nu regnar det inte mer». Alla rusade upp och gjorde sig i ordning för att cykla vidare. Men när vi kom ut öste det ner igen.

Det var bara att trampa vidare. När jag satte mig upp skakade cykeln – så frös man. Hela tiden hade jag i huvudet – hur mycket tål jag. Hälsan får jag inte sätta på spel. Människan tål mer än hon tror.

Senare såg jag matchen Borg–Connors. Det var oerhört dramatiskt, men inte går den upp mot »Det stora styrkeprovet Trondheim–Oslo».

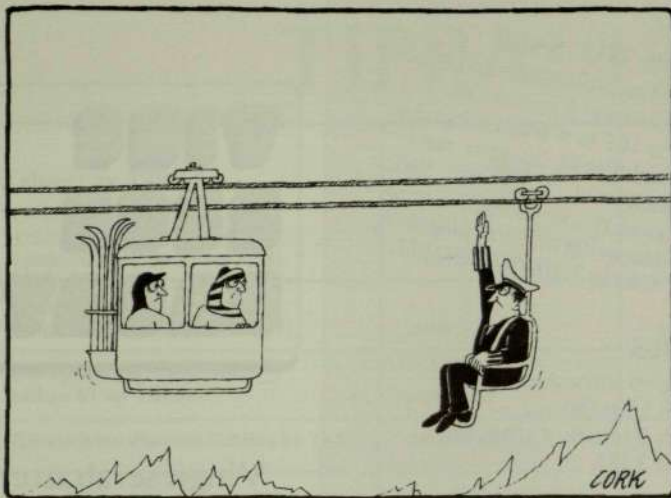
Den andra händelsen ägde rum i Tangen tio mil från Oslo. Depån var urusel. Klockan var fem på söndagsmorgonen. Regnet öste fortfarande ner och Rune hade fått nog. Vi måste få ett hotellrum någonstans. Värma oss. Kläderna var genomsura efter nära 50 miles åkning. Rune fick beskedet att det var tre mil kvar till ett hotell. Jag uppfattade det som kilometer, så det skulle jag nog klara. Det var alltså tre mil.

När vi kom till hotellet hade vi sju mil kvar till målet. Vädrer såg ut att bli bättre så vi började övertyga oss om att vi skulle klara sluttampen.

Vidare mil efter mil. Det gick lättare nu. Men sista milen var oerhört hård. Långa sugande backar.

När vi cyklade över mållinjen och tackade varandra för gott kamratskap var vi nöjda.

18–25 april

Vårvintervecka i Storlien Stugtur Blåhammaren—Helags

I decembernumret berättade vi om vårvinterns båda friluftsvveckor i fjällterräng. Är du intresserad av att delta bör du snarast skriva eller ringa till ledarna för att få närmare upplysningar och anmälningsblankett.

Men det är bråttom – anmälningarna ska skickas in *senast 1 februari!*

Ledare för stugturen är *Lennart Peterson*, Luleå, tfn 0920/101 50, och för storlienveckan *Gunnar Askehall*, Göteborg, tfn 031/60 01 07, och *Hans Jansson*, Hammarby, tfn 08/769 2302

Bortåt 4000 kronor netto

inbragte försäljningen av *Ingrid von Trofimowitz'* i Malmö egenhändigt tecknade kort »Liten Carin», som vi puffade för i novembernumret.

Pengarna går oavkortat till Remissans fadderbarnsfond.

Försäljningen överträffade alla förväntningar –även Ingrids. Som gläder sig åt att så många kontor över hela landet – kanske främst de norröver – har ringt och beställt kort.

Om vi inte är alldeles felunderrättade finns det en mindre upplaga kvar. Kortet kostar 5 kr per styck, inklusive kuvert, varav 3:75 alltså går direkt till fadderbarnsfonden.

Det fysisidiga kortet har formatet 145x210 mm och kan beställas direkt hos Ingrid på RSUS i Malmö.

Taxi till båten. Rune somnade i taxin. Vi sov gott på båten till Köpenhamn. Njöt av mat och dryck. Har man kämpat som vi smakar det fint.

Varför?

Varför gör man detta? Därför att det är roligt att cykla.

Rune och jag har under våren med träning och motionstävlingar cyklat över 300 mil. Vi har genomfört Ring-sjön Runt 15 mil, Vättern Runt 31,5 mil. Vi är idag Skandinavialoppscyklister. Detta samma år som jag fyllde 50.

Vikten har minskat med fem kg. Jag hade tidigare för högt blodtryck. Idag är det perfekt! Jag arbetar bättre. Kan lättare klara svårigheter och påfrestningar i jobbet.

Nästa år planerar vi att cykla i Frankrike – 120 mil på fyra dagar.

Tore Larsson

På genomresa till Kanarieholmarna för att fira sin födelsedag passade Erik Norrfors i Jörn på att lämna kvar ett knippe vinterbilder från hemtrakten, denna bl a.

Plan- ket

HUS TILL SALU

Enplans friliggande kedjehus i Norsborg, 4 rum o kök. Betyta 105 kvm plus varmgarage med förråd 28 kvm samt kallförråd. Hörntomt 590 kvm. Pris kr 400 000 kronor. Hör av dig till *Lars Johansson*, CAAU-2, tfn 08/769 2173.

ÖNSKAS HYRA

Kan *DU* hjälpa oss till ett sommarställe nära badvatten – helst inom pendlingsavstånd från Stockholm – att hyra under tiden juni-augusti, ev maj september 1982. Vi är en aktsam familj med två barn, 6 resp 4 år, och vi är tacksamma för *alla* förslag. *Birgitta och Bernd Mathiesen* tfn 08/769 1061, CUFL eller 08/765 01 98, hem.

SÄLJES

Handvävd irländsk pläd i ull storlek 140x180 cm. Ring *L Bzdusek*, CUBR, tfn 08/769 1267.

MATBORD TILL SALU

Runt massivt furubord, 120 cm i diameter, inköpt på NK, säljes för 700:–. Nypris idag är 1740:– Ring *Gunnela Boström*, CAAU-5, tfn 08/38 40 70 efter kl 18.

VING RESE RABATT

Vingreserabatterna

Fr o m i år kommer Remissan inte längre att ställa utrymme till förfogande för den månatliga förteckningen över rabatterade resor i Vingresors regi som vi införde på prov hösten 78. Och som sedan fortsatt av bara farten.

I november ifjol uppmanade vi läsekretsen att höra av sig till redaktionen om man önskade ha förteckningen kvar. Endast ett obetydligt antal läsare lät höra av sig per brev eller telefon.

På Vingresor uppger man sig inte föra någon särskild statistik över resenärer från Handelsbanken eftersom samma rabatter erbjuds ett flertal andra företag. I varje fall har resebyrån det intrycket att erbjudandena endast i ringa omfattning utnyttjats av bankens anställda.

Beslutet har fattats i samråd med bankens och fackets ledamöter av Remissans redaktionskommitté, i synnerhet som resorna inte subventioneras av banken.

Till ansökan lediga tjänster den 13 januari 1982

Kontor/avdelning	Befattning	Meddelande nr
Stureplan/RC	Stf kc	36 91
Exportinkasso/CUBR	Medarbetare	3691
Örebro/Drottninggatan	Allexpeditör	3704
Regionrevision Stockholm/CRX	Revisorer	3705
Verkstaden/CABV	Kontorist	—»—
Nordic Asia Ltd/Hongkong	Medarbetare/ representant	—»—

Är du intresserad av att söka någon av ovanstående tjänster kan du ta kontakt med någon av de personer som anges i det blå meddelandet.

Som en påminnelse om att vissa tjänster är till ansökan lediga kommer Remissan att tills vidare publicera de utannonserade tjänster som enligt centrala personalavdelningens noteringar inte är tillsatta när tidningen går i press. Samtidigt anges numret på det meddelande där tjänsten utannonserats.

Vi måste dock reservera oss för att en befattning kan ha hunnit tilläts under den tid som förflutit mellan ansökningstidens utgång och Remissans pressläggning.

TIPPA 1982

Vid slutet av 1982 är	1	X	2
1. US-dollarrens kurs i skr (säljkursen ultimo 81 var 5,58)	under 5,00	5,00–5,50	över 5,50
2. Engelska pundets kurs i skr (säljkursen ultimo 81 var 10,61)	under 9,00	9,00–10,00	över 10,00
3. DM-kursen i skr (säljkursen ultimo 81 var 246,30)	under 240	240–260	över 260
4. Riksbankens diskonto (ultimo 81 11 %)	under 10 %	10 %	över 10 %
Under 1982 händer följande			
5. Momsen	höjs	blir oförändrad	sänks
6. Antalet arbetslösa har i nov 82 jfrt med nov 81 (128 000)	minskat	ökat till högst 150 000	ökat till mer än 150 000
7. Oljepriset (Arabian light) ¹	höjs	blir oförändrad	sänks
8. Den svenska bruttonationalprodukten förändras jfrt med 1981 (prognos enl årets finansplan +1,0 %)	minskar	blir oförändrad eller ökar högst 1 %	ökar mer än 1 %
9. Den svenska exportens volym (prognos enl årets finansplan +6,7 %)	minskar	blir oförändrad eller ökar högst 5 %	ökar mer än 5 %
10. Bytesbalansen slutar med (prognos enl årets finansplan underskott på 13,6 mdr)	underskott över 20 mdr	underskott 15–20 mdr	underskott mindre än 15 mdr
11. Konsumentprisindex stiger nov 81–nov 82 med (nov 80–nov 81 +10,7 %)	mindre än 7 %	7–10 %	mer än 10 %
12. Affärsvärldens aktieindex (från årsskifte till årsskifte)	sjunker mer än 10 %	förändras mellan –10 % och +10 %	stiger mer än 10 %
13. Kursen på Handelsbankens stamaktie (från årsskifte till årsskifte)	sjunker mer än 10 %	förändras mellan –10 % och +10 %	stiger mer än 10 %
14. Handelsbankens rörelseöverskott	ökar mer än 10 %	förändras mellan +10 % och –10 %	minskar mer än 10 %
15. Efter 1982 års val får riksdagen	borgerlig majoritet	s + vpk (men ej s) majoritet	s majoritet
16. Björn Borg	vinner Wimbledon	blir tvåa i Wimbledon	övr alternativ

¹ Det officiella exportpriset på Saudiarabiens dominerande oljetyp

I nästa nummer publiceras vinnarna i förra årets tävling
TIPPA 1981 tillsammans med de rätta svaren

SVAR på Remissans pristävling TIPPA 1982

Sänds till Remissan senast den 12 februari!

Namn

Avd/kontor

Svaren och vinnarna publiceras i februari 1982

			1 X 2		
1			6		
2			7		
3			8		
4			9		
5			10		
					11
					12
					13
					14
					15
					16

Krister Andersson, Svenska Finans, utsedd till ansvarig för säljteam Storstockholm (region RB/RC).

Lars Leissner, Burgsvik, utnämnd till kamrer.

Jonas Svensson, RV utlandsrörelsen, utnämnd till bitr kamrer.

Bengt Bohman, Gustavsberg, utsedd till kreditberedare inom RB.

Yvonne Lindström, Uppsala Ringgatan, utsedd till stf chef för kontoret.

Bo Tyboni, Svenska Finans, utsedd till chef för sektionen avbetalningskontrakt inom kreditinkassörörelsen.

Britt-Louise Bärnsten, Göteborg Slsjön, utsedd till stf chef för Karl Johansgatan.

Dan Ljungne, Malmö Värnhem, utsedd till kamrer och stf chef för Oskarshamn.

Pensioneras 1 februari 1982

Ella Fernberg, centrala finans- och fondavdelningen, Stockholm.

Tore Hellström, garaget, Stockholm.

Marie Ekenryd, Svenska Finans, utsedd till ansvarig för säljteam Norr (region RG/RN).

Sektionschef Bo Personne, Svenska Finans, utsedd till sektionschef inom utlandsrörelsen.

Avlidna

Sixten Elfving, intendenturavdelningen Stockholm, avled 1981-12-18. Född 1905-07-12. Pensionerad 1970.

Hans Forsberg, Kungsträdgården, Stockholm, avled 1981-12-16. Född 1913-09-03. Pensionerad 1978.

Axel Johansson, personalfavdelningen, Stockholm, avled 1981-12-11. Född 1892-02-21. Pensionerad 1952.

Henry Lindström, kontorsföreståndare Fjigesta, avled 1981-11-19. Född 1890-12-20. Pensionerad 1951.

Gunnar Ocklind, Haparanda, avled 1981-12-14. Född 1902-06-23. Pensionerad 1962.

Birgit Segerdahl, AR-avdelningen intendentur, Stockholm, avled 1981-11-26. Född 1919-03-25.

Einar Sundström, kontorsföreståndare, Bureå, avled 1981-12-08. Född 1897-02-04. Pensionerad 1962.

Åke Svanfeldt, kontorsföreståndare, Öregrund, avled 1981-11-26. Född 1903-03-31.

Kamrer Christer Ekström, Stockholm Gustav Adolfs Torg, utsedd till chef för clearingen.

Direktör Ingvar Planhem, RC utlandsrörelsen, utsedd till chef för Midsommarkransen.

Bankjurist Bo Forssander, RM, utsedd till kamrer och chef för kontoret Västerås Stora Gatan.

Bengt Roswall, RV utlandsrörelsen, utnämnd till kamrer.

Claes Ivarsson, centrala finans- och fondavdelningen, utsedd till direktörsassistent.

Matts Stals anställd som marknadsförare inom kundkreditrörelsens marknadssektion på Svenska Finans.

Inger Josefson, företagstjänst, utnämnd till bitr kamrer.

Percy Surtell, Hammarby, utsedd till assistent inom AR- och redovisningsfunktionen i RB.

